

Quadre comparatiu Kant-Mill - Lluna Pineda

	Kant	S Mill
Període de la història de la filosofia i motivacions	Filòsof modern alemany il·lustrat (s. XVIII). Criticarà les estructures de l'Antic Règim (feudalisme, societat estamental i absolutisme) i defensarà la idea que l'home s'ha de poder educar a ell mateix amb llibertat.	Filòsof contemporani britànic liberal (s. XIX). Defensor i teoritzador del liberalisme, moviment polític que defensava la no interferència de l'Estat o la Societat (opinió pública) dins de la vida privada dels individus.
Noció de llibertat	La idea de llibertat és un dels postulats de l'ètica kantiana. És la condició de possibilitat de l'Imperatiu categòric i es troba implícita en la idea de deure. És un requisit transcendent de la moral. Ens parla sobretot d'una llibertat lligada a la raó i s'identifica sobretot amb la definició de llibertat positiva (llibertat d'expressió, de pensament) perquè ens parla de les potencialitats.	La idea de llibertat és central en la seva teoria ètica i molt especialment dins de la seva política (liberalisme). La proposta de regla utilitarista (basada en l'autodesenvolupament, la distinció qualitativa dels plaers i la dignitat humana) pressuposa la idea de llibertat. En la seva teoria política fa una definició de llibertat negativa perquè estableix el límit: sóc lliure de fer el que vulgui dins del cercle de no interferències.
Humanitat	La humanitat és un dels principis de la seva ètica. Una de les formulacions de l'Imperatiu categòric (Llei moral) diu: "tracta a la humanitat, tant en la teva persona com en els altres, sempre com un fi i mai com un mitjà".	La humanitat forma part de la regla moral de l'Utilitarisme d'S. Mill. Segons ell, la regla ha de tenir un valor universal, ha de contemplar la dignitat humana i, com a mínim, tenir en compte que cap situació que ens afavoreixi pot ser bona si malmet a un altre.
Teoria Ètica	Deontologisme ètic Elabora una ètica autònoma on les decisions i les lleis morals no depenen d'un principi extern (com la recerca de la felicitat). La finalitat de la conducta moral és el compliment del deure moral. En els actes morals, el motiu de la voluntat (bona) es troba dins d'aquesta i per això, l'ètica té un caràcter formal i universal. L'èmfasi es troba en les intencions de les nostres accions.	Utilitarisme ètic És una teoria ètica que identifica la utilitat amb el bé; allò útil és també allò bo i, per tant utilitat (mitjà) ens apropa a la felicitat, que és la finalitat de la conducta moral dels individus. Els actes morals són útils (bons) si ens apropen a la felicitat i inútils (dolents) si ens allunyen d'aquesta o ens provoquen dolor. Així, la rellevància moral es troba en els actes concrets i en les seves conseqüències.

Felicitat

Les ètiques que busquen el motiu de la voluntat en quelcom extern (com la utilitat, la felicitat o el plaer) són heterònomes, empíriques i materials, ja que reben la llei moral des de fora de la raó.

La felicitat no és un ideal de la raó sinó de la imaginació i per això no pot ser una finalitat moral. Per arribar-hi, pensem en elements empírics (ser rics, tenir salut, etc.) però no podem determinar amb seguretat i universalitat quina acció fomenta la felicitat d'un ésser racional. Segons Kant, la felicitat es busca a través de l'imperatiu hipotètic (pragmàtic).

Tot i que l'utilitarisme de Mill contempla una regla (l'autodesenvolupament, en la dignitat humana, etc.) a l'hora de considerar les accions morals, la seva ètica se segueix fonamentant en el valor moral les accions concretes i en el seu resultat.

La felicitat és la pauta a partir de la qual hem de guiar els nostres actes morals. Es determina si una acció és bona o és dolenta quan produeix felicitat a un major nombre d'individus. La felicitat s'identifica amb el plaer o l'absència de dolor i, per Mill, també incorpora els elements de la regla (utilitarisme de la regla): dignitat humana, autodesenvolupament i plaers intel·lectuals.